

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1321/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.1.644/2024/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kiss D. Csaba ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.574/2016/55. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.7621/2020/26. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.11.700/2023/22. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.II.1.644/2024/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] 2.1. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2020. január 29-én meghozott 6.B.574/2016/55. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozót folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, valamint 3 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Az elsőfokú bíróság az indítványozót halmazati büntetésül hat év börtön fokozatú szabadságvesztésre, a közügyektől hat évi eltiltásra és a pénzkezelésével járó foglalkozás gyakorlásától hat évi eltiltásra ítélte, továbbá rendelkezett, hogy az indítványozó legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.
- [4] A védelmi fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 28-án meghozott 20.Bf.7621/2020/26. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az indítványozó cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetének és 7 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette, a kiszabott szabadságvesztés tartamát pedig öt évre enyhítette. A másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy az

indítványozó legkorábban a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Mindezekon felül az indítványozóval szemben 17 500 000 Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

- [5] 2.2. Ezt követően az indítványozó perújítási indítványt jelentett be a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.574/2016/55. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.7621/2020/26. számú ítélete ellen.
- [6] A Fővárosi Törvényszék 29.Bpi.12.295/2021/4. számú 2022. január 24-én meghozott végzésével a perújítási indítványt elutasította.
- [7] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 2022. március 29-én meghozott 4.Bpkf.10.204/2022/4. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 2022. január 24-én meghozott 29.Bpi.12.295/2021/4. számú – a perújítási indítványt elutasító – végzését helybenhagyta.
- [8] 2.3. A perújítást követően az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az első- és másodfokú ítéletekkel, valamint a perújítási indítványt elutasító bírósági határozatokkal szemben.
- [9] Az Alkotmánybíróság 3287/2023. (VI. 15.) AB végzésével visszautasította a Fővárosi Ítéltábla 4.Bpkf.10.204/2022/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt.
- [10] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alapügyben hozott első- és másodfokú döntések vonatkozásában az alkotmányjogi panasz elkésett {vö. Indokolás [18]–[19]}.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy a perújítás megengedhetősége feltételeinek vizsgálata az eljáró bíróságok és nem az Alkotmánybíróság feladata, ezen feltételek vizsgálatára az indítványozó esetében sor került a következetes ítélkezési gyakorlat szerint {vö. Indokolás [29]–[31]}.
- [12] 2.4. Ezt követően a Fővárosi Törvényszék jogerős 20.Bf.7621/2020/26. számú ítélete ellen az indítványozó és a Legfőbb Ügyészség nyújtott be felülvizsgálati indítványt.
- [13] Az indítványozó a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontjára és a Be. 649. § (2) bekezdés *d*) pontjára hivatkozással hatályon kívül helyezés és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, míg a Legfőbb Ügyészség a Be. 649. § (2) bekezdés *d*) pontjára hivatkozással hatályon kívül helyezés és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében.
- [14] Az indítványozó kifogásolta, hogy a nyomozás során az egyik hitelintézeti ügyfelet nem vonták be sértettként az eljárásba, valamint, hogy az elkövetési értéket úgy állapították meg, hogy a büntetőügynek nincs sértettje. Indokai szerint a cselekménye akkor minősült volna sikkasztásnak, ha a hitelintézet tulajdonában álló és rábízott céges autóval, a tankolókártyával vagy a céges számítógéppel élt volna vissza. Az indítványozó felülvizsgálati indítványában sérelmezte a bizonyítási indítványainak elutasítását. Továbbá indítványozta a másodfokú ítélet kijavítását, mert a másodfokú

ítélet rendelkező része a vele szemben kiszabott büntetés tartamát 5 évben, míg azt az ítélet indokolása 4 évben határozza meg.

- [15] A Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa szerint a jogerős ítélet rendelkező része szerinti öt év szabadságvesztés és az ítélet indokolása szerinti négy év szabadságvesztés olyan egymással ellentétes megállapítás, amely alapján nem állapítható meg a másodfokú bíróság ténylegesen elfoglalt álláspontja.
- [16] A Kúria 2023. november 21-én meghozott Bfv.III.911/2023/27. számú végzésével hatályon kívül helyezte a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.7621/2020/26. számú ítéletet és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.
- [17] Indokai szerint a másodfokú döntés megváltoztató rendelkezése a büntetés kiszabásra vonatkozóan nyilvánvalóan ellentétben áll a másodfokú ítélet indokolásában írtakkal, a büntetés mértéke nem állapítható meg.
- [18] A Kúria egyben rögzítette, hogy a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés megállapítása folytán, a terhelt felülvizsgálati indítványában hivatkozott anyagi jogi okból a felülvizsgálatot nem végezhetette el.
- [19] 2.5. A megismételt másodfokú eljárás során a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. szeptember 24-én meghozott 20.Bf.11.700/2023/22. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú ítéletet.
- [20] A Fővárosi Törvényszék az indítványozó cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének és 7 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat vétségének minősítette. Ezért az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre enyhítette. Az indítványozót pénzügyi szolgáltatási, kiegészítő pénzügyi szolgáltatási és bankképviselési tevékenységet folytató intézménynél végzett tevékenységtől tiltotta el, továbbá akként rendelkezett, hogy az indítványozó legkorábban a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Mindezekon felül az indítványozóval szemben 17 500 000 Ft erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [21] A másodfokú bíróság szerint az indítványozó tényállás szerinti valamennyi cselekményének a hitelintézet a sértettje, továbbá nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor nem vonta be sértettként az indítványozó által kifogásolt ügyfelet az eljárásba {vö. másodfokú ítélet, Indokolás [33], [94]}.
- [22] A másodfokú bíróság szerint törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az egyik ügyfél tanú vallomását felolvasással tette a bizonyítási eljárás anyagává a Be. 527. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján. Indokai szerint a tanúvallomás felolvasására a tárgyalási jegyzőkönyv szerint az ügyész tett indítványt, ahhoz az indítványozó és védője is hozzájárult, a tanúkenti megidézést pedig egyikük sem indítványozta. Továbbá a tanú nyilatkozatát az elsőfokú bíróság által ismertetett okirati bizonyítékok és a vádlott vallomása szükségtelenné tette {vö. másodfokú ítélet, Indokolás [34]}.

- [23] 2.6. Ezt követően az indítványozó felülvizsgálati indítványt nyújtott be a másodfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítélete ellen, amelyben kérte a támadott jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását.
- [24] Az indítványozó felülvizsgálati indítványában előadta, hogy a megismételt eljárásban hozott másodfokú ítélet rendelkező része ellentétes az indokolással, mert nem állapítható meg, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét hány év középérték alapján határozta meg. Kifogásolta, hogy a nyomozás során az egyik banki ügyfelét nem vonták be sértettként az eljárásba. Sérelmezte továbbá az alapügyben általa indítványozott bizonyítékok (tanú kihallgatása) elutasítását, minősített adat beszerzésének elmaradását, valamint utalt az ártatlansága mellett szóló tanúvallomásokra.
- [25] A Kúria 2025. február 25-én meghozott Bfv.II.1.644/2024/3. számú végzésével elutasította az indítványozó felülvizsgálati indítványát.
- [26] A Kúria szerint az indítványban foglaltak alapján a felülvizsgálat törvényben kizárt [Be. 656. § (2) bekezdés *a*) pont]. A Kúria indokai szerint az indokolás feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértést akkor valósíthat meg, ha az ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes, azonban ilyen eljárási szabálysértésként értékelhető valós ellentétre az indítványozó nem hivatkozott {vö. Kúria végzés, Indokolás [15], [20]}.
- [27] A Kúria szerint az indítványozó az alapügyben felmerült bizonyítékok jogerős ítélet szerinti mérlegelését kifogásolva (egyes bizonyítékok téves értékelését állítva, más bizonyítás elmaradását kifogásolva) az eltérő tények megállapítása iránti igényét fejtette ki, a felülvizsgálat a jogerős ítéleti tényállás megváltoztatására irányult. A felülvizsgálati eljárás keretében azonban nincs törvényes lehetőség a jogerős ítéleti tényállás megváltoztatására {vö. Kúria végzés, Indokolás [30]-[31]}.
- [28] 2.7. Az indítványozó ezt követően az Alkotmánybírósághoz fordult, alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény 28. cikkének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére hivatkozva kérte a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.574/2016/55. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.7621/2020/26. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.11.700/2023/22. számú ítélete, valamint a Kúria Bfv.II.1.644/2024/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [29] Az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlásra felhívó tájékoztatását követően az indítványozó kiegészítette indítványát.
- [30] Indokai a következők.
- [31] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra hivatkozással állította, hogy számára az eljárás során a bíróságok objektíve ellehetetlenítették a bizonyítást (fegyveregyenlőség elvének sérelme). Álláspontja szerint a bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása keretében csak és kizárólag nyilatkozatainak cáfolatára vett fel bizonyítást, az elsőfokú eljárásban az általa csatolt

eseti megbízás elemzését mellőzte, valamint nem került sor az általa indítványozott írásszakértő kirendelésére.

- [32] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére kapcsán arra is hivatkozott, hogy a bíróság – a tanúvallomások és a hitelintézet ügyviteli utasítása ellenére – figyelmen kívül hagyta, hogy egyes tranzakciók az indítványozón kívül még egy személy jóváhagyását igényelték. Álláspontja szerint a bizonyítási eljárás során a felmerülő ellentmondásokat az eljáró bíróság valamennyi alkalommal a terhére értékelte azok tisztázása helyett.
- [33] Indokai szerint a bizonyítás törvényessége a tekintetben is sérült, hogy a bíróság nem hallgatta meg az egyik érintett ügyfelét tanúként és részére írásbeli vallomástételt sem engedélyezett, ennek ellenére a nyomozati vallomását a bizonyítási eljárás anyagává tette a tárgyaláson történő felolvasással. További alapjogi sérelemhez vezetett álláspontja szerint, hogy a bíróság anélkül hallgatta meg az egyik tanút, hogy teljes egészében beszerezte volna az indítványozó feljelentése alapján, a tanú ellen indított büntető eljárás anyagát {vö. Indítványkiegészítés, 3. oldal 2. bekezdés}.
- [34] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére az indokolási kötelezettséggel összefüggésben is hivatkozott, miszerint a sérelmezett ítéletek ténybeli és jogi megalapozottságát, a bizonyítási indítványok mellőzésének okát a döntések indokolásai egyáltalán nem demonstrálják, amelynek eredményeként a bíróságok alaptörvény-ellenes döntést hoztak {vö. Indítványkiegészítés, 4. oldal 2. bekezdés}.
- [35] Az indítványozó szerint a másodfokú bíróság nem orvosolta az elsőfokú eljárásban megvalósult súlyos eljárási hibákat, az alaptörvény-ellenes bizonyítást (bizonyítási indítványok mellőzése, egyoldalú bizonyítás, tanúk kihallgatásának megtagadása) és az ügyet érdemi felülvizsgálat nélkül hagyta helyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését sértően {vö. Indítványkiegészítés, 4. oldal első bekezdés}.
- [36] Az indítványozó szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési alapelvet, mivel a jogértelmezési elv alaptörvény-ellenes megsértése alapvetően befolyásolta a másodfokú döntést {vö. Indítványkiegészítés, 9. oldal 2–3. bekezdés}.
- [37] Az indítványozó szerint a Kúria eljárásában hozott végzés meghozatalára az Alaptörvény rendelkezéseinek sérelmével kerülhetett csak sor {vö. Indítványkiegészítés, 10. oldal utolsó bekezdés}.
- [38] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.

- [39] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2025. május 6-án, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be a Kúria Bfv.II.1.644/2024/3. számú végzése tekintetében.
- [40] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az első- és másodfokú ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte.
- [41] Az Ügyrend 32. § (2) bekezdése szerint az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt akkor is a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől kell számítani, ha az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben – akár az indítványozó, akár más személy – felülvizsgálati eljárást kezdeményezett. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletét 2024. november 7-én vette át, azonban azt alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, ezért az alkotmányjogi panasz a jogerős ítélettel szemben elkészt.
- [42] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni.
- [43] Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványt arra alapítottan utasította el, hogy a felülvizsgálat törvényben kizárt, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az ügy érdemében hozott döntésnek a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.11.700/2023/22. számú ítélete tekinthető.
- [44] A Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd hasonlóan: 3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [45] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntés(ek)e)t, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [46] A Kúriának a felülvizsgálati indítványt a Be. 656. § (2) bekezdése alapján elutasító végzése az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül {vö.: 3295/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [47] Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jelen ügyben a jogerős (illetve az elsőfokú) döntés állított alaptörvény-ellenessége nem vizsgálható {vö. 3122/2024. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [20]; 3320/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indoklás [14]–[17]}.
- [48] Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csupán a Kúria végzését támadó elemében értékelte {vö. 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]}.
- [49] 3.3. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát.

- [50] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta.
- [51] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, valamint a támadott bírói döntést.
- Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés *b)* pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.
- [52] Az indítványnak az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére hivatkozó része nem tesz eleget ennek a feltételnek, ezen rendelkezés ugyanis az indítványozó számára nem biztosít alapjogot, így erre alkotmányjogi panasz önmagában nem alapítható {vö.: 1135/2026. (III. 23.) AB végzés, Indokolás [39]; 3160/2025. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [53] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha az indítvány tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [54] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a Kúriának a felülvizsgálati indítvány elutasítását tartalmazó végzése alaptörvény-ellenessége vonatkozásában önálló indokolást nem tartalmaz. Viszont az indítványozó az első- és másodfokú határozatokkal kapcsolatban kifejtett, a bizonyítással kapcsolatos kifogásait tartja irányadónak a Kúria végzése esetében is, vonatkoztatja a Kúria végzésére {vö. Indítványkiegészítés, 10. oldal utolsó bekezdés}. Ugyanakkor ezek egyike sem olyan indokolás, amely megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjába foglalt feltételnek.
- [55] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és 52. § (1b) bekezdésének *b)* és *e)* pontjaira, valamint az Ügyrend 32. § (2) és (5) bekezdéseire tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *d)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) bekezdésére is – visszautasította.

Budapest, 2026. május 12.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró